

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 11 grudnia 2018 r. — WO/Vas Megyei Kormányhivatal

(Sprawa C-777/18)

(2019/C 139/21)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: WO.

Strona pozwana: Vas Megyei Kormányhivatal.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy uregulowanie krajowe, takie jak sporne w sporze w postępowaniu głównym, które w związku ze zwrotem kosztów transgranicznej opieki zdrowotnej wyłącza możliwość udzielenia zgody po wyświadczeniu usługi opieki zdrowotnej w innym państwie członkowskim bez uprzedniego udzielenia zgody również w sytuacji, gdy oczekiwanie na uprzednią zgodę stwarzałoby rzeczywiste zagrożenie, iż stan zdrowia pacjenta ulegnie pogorszeniu w nieodwracalny sposób, stanowi ograniczenie sprzeczne z art. 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE)?
- 2) Czy system państwa członkowskiego dotyczący udzielania zgody, który w związku ze zwrotem kosztów transgranicznej opieki zdrowotnej wyłącza możliwość późniejszego udzielenia zgody również w sytuacji, gdy oczekiwanie na uprzednią zgodę stwarzałoby rzeczywiste zagrożenie, iż stan zdrowia pacjenta ulegnie pogorszeniu w nieodwracalny sposób, jest zgodny z zasadami konieczności i proporcjonalności ustanowionymi w art. 8 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/24/UE⁽¹⁾ z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej, a także z zasadą swobodnego przemieszczania się pacjentów?
- 3) Czy uregulowanie krajowe, które niezależnie od stanu zdrowia pacjenta występującego z wnioskiem o zwrot kosztów, ustanawia 31 dniowy termin proceduralny dla wydania przez właściwy organ uprzedniej zgody i 23 termin na odmowę jego uznania, jest zgodne z przesłanką rozsądnego terminu proceduralnego uwzględniającego szczególnie stan chorobowy, pilność i indywidualne okoliczności, która została ustanowiona w art. 9 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/24/UE z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej? Właściwy organ może zbadać w odniesieniu do wniosku, czy usługa opieki zdrowotnej jest pokryta ubezpieczeniem społecznym, a w przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy może ona być wyświadczona w terminie uzasadnionym z medycznego punktu widzenia przez finansowany ze środków publicznych podmiot świadczący usługi opieki zdrowotnej, podczas gdy w przypadku odpowiedzi przeczącej, ocenia jakość, bezpieczeństwo i stosunek kosztów do skuteczności usługi świadczonej przez usługodawcę wskazanego przez pacjenta.
- 4) Czy art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego należy interpretować w ten sposób, że jedynie wówczas można wystąpić o zwrot kosztów transgranicznych usług opieki zdrowotnej, gdy pacjent wystąpi z wnioskiem o udzielenie uprzedniej zgody do właściwej instytucji? Czy raczej w ten sposób, że art. 20 ust. 1 nie wyklucza sam z siebie w takim przypadku wystąpienia z wnioskiem o udzielenie późniejszej zgody o zwrot kosztów?

- 5) Czy jest objęta zakresem art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego sytuacja, w której pacjent przemieszcza się do innego państwa członkowskiego po uzyskaniu konkretnej wizyty w celu badania medycznego i wizyty prowizyjnej w celu ewentualnej operacji lub interwencji medycznej następnego dnia po badaniu medycznym, a z powodu stanu zdrowia pacjenta rzeczywiście dochodzi do operacji lub interwencji medycznej? Czy w tym przypadku możliwe jest w rozumieniu art. 20 ust. 1 złożenie wniosku o udzielenie późniejszej zgody w celu zwrotu kosztów?
- 6) Czy jest objęta pojęciem leczenia planowanego w rozumieniu art. 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 ⁽¹⁾ z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego sytuacja, w której pacjent przemieszcza się do innego państwa członkowskiego po uzyskaniu konkretnej wizyty w celu badania medycznego i wizyty prowizyjnej w celu ewentualnej operacji lub interwencji medycznej następnego dnia po badaniu medycznym, a z powodu stanu zdrowia pacjenta rzeczywiście dochodzi do operacji lub interwencji medycznej? Czy w tym przypadku możliwe jest w rozumieniu art. 20 ust. 1 złożenie wniosku o udzielenie późniejszej zgody w celu zwrotu kosztów? Czy w przypadku pilnego i ratującego życie świadczenia opieki zdrowotnej, o którym mowa w art. 26 ust. 3, uregulowanie wymaga również uprzedniej zgody w sytuacji określonej w art. 26 ust. 1?

⁽¹⁾ Dz.U. 2011, L 88, s. 45.

⁽²⁾ Dz.U. 2004, L 166, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. 2009, L 284, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 20 grudnia 2018 r. — Telenor Magyarország Zrt./Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

(Sprawa C-807/18)

(2019/C 139/22)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Telenor Magyarország Zrt..

Strona pozwana: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy porozumienie handlowe pomiędzy dostawcą usługi dostępu do internetu i użytkownikiem końcowym, na podstawie którego dostawca stosuje do użytkownika końcowego taryfę zerową w stosunku do określonych aplikacji (to znaczy, transmisja spowodowana przez daną aplikację nie jest wliczana do celów konsumpcji danych, jak również nie powoduje obniżenia prędkości transmisji po skonsumowaniu umówionej ilości danych), i zgodnie z którym dostawca ten stosuje dyskryminację wpisaną w warunki umowy handlowej zawartej z ostatecznym konsumentem, skierowaną wyłącznie przeciwko ostatecznemu użytkownikowi, który jest stroną tego porozumienia, a nie przeciwko użytkownikowi, który nie jest stroną tego porozumienia, należy interpretować w świetle art. 3 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ⁽¹⁾ ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (zwanego dalej „rozporządzeniem”)?